

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/322/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811211658
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3811211658.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: F. C. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., C. XXX/XX, zastúpený ius aegis, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Fereinčíkova 7, 811 08 Bratislava proti odporcovi: K. H. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., H. XXXX/XX, o ochranu osobnosti, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 5. apríla 2013, č. k. 6C/111/2011-129, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výrokov I., II. **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. zaviazal odporcu doručiť navrhovateľovi písomné ospravedlnenie do troch dní od právoplatnosti rozsudku v znení:

„Ospravedlnenie

V médiách a to: televízne spravodajstvo v TA3 odvysielané dňa XX.XX.XXXX (spravodajský príspevok: T.), denník „SME“ zo dňa XX.XX.XXXX (článok T. W.: U. Y.), týždenník „Plus 7 dní“ č. XX zo dňa XX.XX.XXXX (S. L.), regionálne noviny „MY“ zo dňa XX.XX.XXXX (článok G. A. F. U. E. S. V., V. U. E. T.W.../.. L. L. A. I. T... C. I.. Za zverejnené vyjadrenia sa mu preto ospravedlňujem. K. H. U. T..“ Výrokom II. odporcu zaviazal povinnosťou zabezpečiť na vlastné náklady v lehote 20 dní od právoplatnosti rozhodnutia zverejnenie písomného ospravedlnenia v regionálnom týždenníku noviny MY Hornonitrianske noviny a to v minimálnej veľkosti formátu 1 tlačenej strany a v denníku SME a to v minimálnej veľkosti formátu 1/8 tlačenej strany v znení uvedenom vo výrokovej časti rozsudku v bode I. Výrokom III. v prevyšujúcej časti návrh zamietol. Vo výroku IV. uviedol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

V rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal ochrany osobnosti formou zaslania písomného ospravedlnenia a povinnosťou odporcu zabezpečiť na vlastné náklady uverejnenie tohto ospravedlnenia v médiách, ako aj náhrady nemajetkovej ujmy tvrdiac, že odporca neprimeraným spôsobom zasiahol do jeho osobnostnej sféry tým, že v médiách, uvedených vo výrokovej časti rozsudku nepravdivým a pravdu skresľujúcim spôsobom sa vyjadroval o osobe odporcu, keď ho spájal s tvrdeným vydieraním jeho osoby a v diskreditáciu jeho osoby prostredníctvom internetovej stránky O. <.. Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že nárok navrhovateľa je dôvodný v časti priznania práva na primerané morálne zadostučinenie, ale nie je dôvodný v časti priznania náhrady za nemajetkovú ujmu. Konštatoval, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vo výtlačku denníka SME zo dňa XX.XX.XXXX bol uverejnený článok „G. D.“, ktorý článok bol zverejnený na internetovom portáli denníka SME dňa XX.XX.XXXX v časti týkajúcej sa regiónov, v ktorom sa odporca vyjadril „M. I...“ H. U. M. „R.Z.“ Podľa neho má ísť o F. Y. E. V. C. V. C. O. Zo zvukového záznamu príspevku „T. W. L.“ zo dňa XX.XX.XXXX, v TV spravodajstve TA3, konkrétne z vyjadrenia odporcu odvysielaného v 01:28 až 01:35 minúte predmetného príspevku boli odvysielané vyjadrenia, v ktorom odporca jednoznačne

odhalil totožnosť navrhovateľa a to prostredníctvom konkretizácie, že ide o osobu M. V. V denníku SME dňa XX.XX.XXXX bolo uvedené v článku „T. W.: U.“. Nasledovné tvrdenie: „H. U. M.. Pred voľbami v roku 2006 vznikla internetová stránka W. tvrdí, že ho mala zdiskreditovať. V marci dostal anonymný e-mail s ponukou, A. M., T. A. W. Y. V... U. tvrdí, že za ponukou je F. O. Je to zakladateľ H. a podnikateľ, L..“. Z výtlačku týždenníka Plus 7 dní zo dňa 07.04.2011 č. 15 súd zistil, že v článku „U. Y. I. R., odporca poskytol týždenníku vyjadrenie: „U.P.“, odvetil stručne. Podľa našich zistení sa od neho snažili vymámiť tisícky eur dvaja miestni mladíci. Má ísť o členov W. V... Konkrétne v roku 2006, keď podľa neho na objednávku známeho miestneho podnikateľa zriadili istú internetovú stránku. „R... U.,“ objasňuje U... Jeho indície sa v tom čase potvrdili. Osoba, na ktorú padlo jeho podozrenie, sa políciou priznala. Dotyčný mladý muž vo svojej výpovedi povedal, že stránku zriadila firma, v ktorej je spoločníkom a zároveň zamestnancom... Spolu s Y. Z. je do prípadu namočený údajne aj jeho XX-ročný F. C.. Mimochodom, obaja sú členmi Y. V. L. je jeho M. a Y. zas E. T.... C. I.. je totiž presne tá osoba, ktorá sa už v roku 2008 priznala, že jej tvorcom je firma, ktorej je majiteľom a tiež zamestnancom.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že vo vyššie uvedených médiách boli zverejňované vyjadrenia, stanoviská, názory, hodnotiace úsudky a domnienky odporcu k osobe navrhovateľa, ktorými došlo k zásahu do osobnostných práv navrhovateľa chránených zákonom, pričom ujma spočívala v ohrození cti navrhovateľa, jeho dôstojnosti a jeho povesti. Uvedené informácie mali značne široký dopad z toho dôvodu, že denník SME je jedným z najčítanejších slovenských denníkov, ktorý vychádza v náklade väčšom ako 70.000 výtlačkov a s predajnosťou na úrovni viac ako 50.000 výtlačkov. Týždenník Plus 7 dní je jedným z najčítanejších periodík na Slovensku, ktorý vychádza v náklade na úrovni viac ako 190.000 výtlačkov s predajnosťou na úrovni viac ako 150.000 výtlačkov. Spravodajská relácia TA3 má celoslovenský dosah a televízia TA3 sa snaží profilovať ako seriózne a kvalitné spravodajské médium, pričom relácia bola odvysielaná v hlavnom vysielacom čase. Jednotlivé články, vyjadrenia a relácia tak, ako nasledovali v časovom slede, jednoznačne umožňovali verejnosti, minimálne verejnosti v meste W. a v jeho okolí identifikovať osobu, ktorých sa týkajú informácie, nakoľko navrhovateľa v denníku SME zo dňa XX.XX.XXXX odporca označil ako C. I., čo je z hľadiska minimálne miestnych pomerov a s ohľadom na aktivity navrhovateľa, ktoré súvisia so zastávaním pozície M. V., informácia, ktorou je osoba navrhovateľa ľahko identifikovateľná. Podstatu neoprávneného zásahu do osobnostných práv videl v tom, že v čase, keď boli realizované uvedené vyjadrenia odporcu, resp. kedy takéto vyjadrenia poskytoval pre prípravu článkov a spravodajských vstupov voči navrhovateľovi, nebolo vznesené voči navrhovateľovi žiadne obvinenie zo spáchania akéhokoľvek trestného činu. Závažnosť neoprávneného zásahu odporcu do osobnostných práv videl aj v tom, že tento zásah trval kontinuálne viac ako niekoľko mesiacov a bol obmedzený u odporcu až vydaním predbežného opatrenia v predmetnej veci. Odporcom boli poskytované informácie a zvolené také slová, slovné spojenia a formulácie, ktoré si čitateľ a poslucháč mohol vysvetľovať tak, že vina navrhovateľa bola súdom preukázaná. Neobstojí pritom tvrdenie odporcu v konaní, ktorým sa bránil tým, že informácie vychádzali z podkladov orgánov činných v trestnom konaní, pretože pokiaľ aj odporca vychádzal z údajov, ktoré možno považovať za dôveryhodné, mal sa vo svojich vyjadreniach primerane vyjadrovať tak, že išlo len o prípadné podozrenie zo spáchania trestného činu a nie preukázanie toho, že tento trestný čin spáchaný bol. Rovnako odporca v konaní nepreukázal tvrdenia, že navrhovateľ zrejme zriadil, resp. bol zakladateľom H. W. za účelom jeho diskreditácie. Z tohto dôvodu treba články považovať za nepripustné v oblasti zásahu do osobnostných práv navrhovateľa, kedy zo strany odporcu nebolo starostlivo dodržané rozlíšenie medzi faktami a hodnotiacimi úsudkami. Ďalej uviedol, že pokiaľ niektorý novinový článok obsahuje aj hodnotiace úsudky poskytovateľa informácie, je potrebné, aby v ňom bol opísaný relevantný skutkový dej takým spôsobom, ktorý umožňuje čitateľovi, alebo divákovi urobiť si vlastný hodnotiaci úsudok. Článok alebo reportáž, ktorá to neumožňuje, môže byť so zreteľom na individuálne okolnosti určitej veci neoprávneným zásahom do osobnostných práv. Inkriminovaný článok zo dňa XX.XX.XXXX v denníku SME obsahuje hodnotiace úsudky odporcu, ktorých skutkový podklad nie je dostatočne vysvetlený a vyjadrenia odporcu sú tak nepravdivé a pravdu skresľujúce, rovnako tak vyznela aj večerná relácia televízneho spravodajstva zo dňa XX.XX.XXXX, kedy bol navrhovateľ priamo spájaný s tvrdenou diskreditáciou a tvrdeným vydieraním odporcu. Ani jedna skutočnosť uverejnená článku Plus 7 dní č. 15 dňa XX.XX.XXXX vo vzťahu k navrhovateľovi nebola právoplatne preukázaná a do rozhodnutia vo veci neboli voči navrhovateľovi vznesené obvinenia zo strany orgánov činných v trestnom konaní. Z kontextu článku regionálnych novín MY zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že odporca spája navrhovateľa jednak s vydieraním ako aj s aktivitami vykonávanými prostredníctvom internetovej stránky O. <., ktoré mali viesť k diskreditácii odporcu, čo v predmetnom konaní zo strany odporcu nebolo preukázané. Uvedené články obsahujú hodnotiace úsudky, ktorých podklad nie je dostatočne

vysvetlený. Z vyššie uvedených dôvodov súd priznal navrhovateľovi právo na zadosťučinenie vo forme písomného ospravedlnenia v regionálnom týždenníku MY Hornonitrianske noviny a to v minimálnej veľkosti formátu jednej tlačenej strany a v denníku SME a to v minimálnej veľkosti formátu 1/8 tlačenej strany a doručenie písomného ospravedlnenia navrhovateľovi, v znení uvedenom vo výroku rozsudku, ktorú formu ospravedlnenia považoval za primeranú a zodpovedajúcu forme a povahe zásahu. Zároveň konštatoval, že týmto spôsobom dôjde aj k odstráneniu následkov vyvolaných zásahom odporcu, keď ospravedľujúci text sa dostane do povedomia čitateľov periodík, prostredníctvom ktorých došlo k šíreniu nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich údajov. V časti náhrady nemajetkovej ujmy v sume 1.000 Eur návrh zamietol z dôvodu, že považoval morálne zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia za postačujúce, keď podľa názoru súdu okolnosti, za ktorých došlo k zásahu a rozsahu na osobnostných právach nebola dotknutá vážnosť navrhovateľa v spoločnosti tak, aby mu súd priznal aj právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pokiaľ navrhovateľ zdôvodňoval požadovanú náhradu nemajetkovej ujmy stratou podnikateľských aktivít a narušením vzťahov v rodine, konkrétne so svojím otcom, toto tvrdenie navrhovateľ v konaní vôbec nepreukázal. O trovách konania nerozhodol s tým, že o nich rozhodne samostatným rozhodnutím po právoplatnosti konania v súlade s ustanovením § 151 ods. 3 O.s.p.

Proti rozsudku, jeho výrokom I., II. podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil E., že návrh navrhovateľa aj v tejto časti zamietne. Ako odvolací dôvod uviedol ustanovenie § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. V odvolaní poukázal na to, že navrhovateľ v priebehu konania nijakým spôsobom nepreukázal, že nebol organizátorom a aktívnym účastníkom konania, vo veci ktorého bolo vedené trestné stíhanie, teda v konaní nebola vyvrátená pravdivosť jeho tvrdenia a informácií, ktoré poskytol médiám. Ďalej poukázal na to, že zo všetkých formulácií, ktoré on uviedol, je zrejmé, že to čo prezentoval pred médiami boli iba jeho domnienky, úsudky a pocity, ktoré v ňom vyvolal spôsob konania navrhovateľa a jeho komplicov, išlo o jeho subjektívne názory bezprostredne po tom, E. I.. Z výpovede tejto osoby a z výpovede navrhovateľa pred orgánmi činnými v trestnom konaní mal jednoznačne za preukázané, že za uvedeným skutkom sú títo V. pričom navrhovateľ sa priznal k tomu, že všetko zorganizoval. Napriek tomu sa on ani raz nevyjadril spôsobom, ktorým by navrhovateľa označil za páchatel'a trestného činu. Ak z názvu publikovaných článkov vyplýva niečo iné, alebo ak ich samotné znenie vyvolalo podľa názoru navrhovateľa v čitateľoch iné domnienky, poukázal na práva a povinnosti vydavateľa periodickej tlače upravené zákonom č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve, ktoré v ustanovení § 5 ods. 1 upravuje, že za obsah periodickej tlače zodpovedá vydavateľ periodickej tlače a za obsah agentúrneho spravodajstva zodpovedá tlačová agentúra. Uviedol, že on iba vyslovil skutočnosti, ktoré boli všeobecne známe a dokázané a svoj subjektívny názor na spôsob, akým F.. Mal za to, že primárne treba prihliadnuť k tomu, že tento jeho hodnotiaci úsudok sa zakladal na pravdivých informáciách, bol prezentovaný v primeranej forme a jeho primárnym cieľom nebolo zhanobiť alebo zneuctiť osoby, ktoré so skutkom spájali, a preto ani tento nemohol zasiahnuť do chránenej osobnostnej sféry navrhovateľa. V danom prípade, kedy pravdivo informoval médiá o skutočnostiach, ktoré sa reálne stali, nemôže ísť o zásah objektívne spôsobilý znížiť dôstojnosť, česť a vážnosť fyzickej osoby, ktorá skutok vykonala vo vzťahu k spoluobčanom, ani nemôže ohroziť jej postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Poukázal ďalej na to, že navrhovateľ v konaní ani nijako nepreukázal, ako konkrétne malo dôjsť k narušeniu jeho súkromia a pokiaľ ide o kariéru M. dal do pozornosti, že túto funkciu navrhovateľ vykonáva aj dva roky po uverejnení článkov. Súd nevzal do úvahy ani to, že navrhovateľ v žiadnom článku, resp. príspevku nebol označený celým menom a priezviskom, ktoré by malo byť práve na základe výroku súdu zverejnené.

Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti potvrdiť. Mal za to, že skutkové okolnosti prípadu, prístup odporcu (pravidelné porušovanie vydaného predbežného opatrenia), snaha odporcu o neustálu medializáciu osoby a konanie navrhovateľa, klamlivé a osočujúce vyjadrenia, ktorým sa prezentoval na pojednávaní okresného súdu vo vzťahu k osobe navrhovateľa a existujúca rozhodovacia prax súdov v danej oblasti sú dostatočným podkladom na to, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil.

Krajský súd preskúmal vec v napadnutej časti výrokov I., II. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v tejto časti podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušiť a podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia vec vrátiť v tejto časti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 od. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné

nariadovať pojednávanie odvolacieho súdu. Odvolaním nenapadnutej časti, t. j. výroku, ktorým bol návrh v prevyšujúcej časti zamietnutý sa krajský súd nedotýkal, pretože proti tomuto výroku odvolanie nesmerovalo a tak nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písm. a) - e) citovaného zákonného ustanovenia. Odporca vo svojom odvolaní uplatňuje dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

Za dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. sa podľa súdnej praxe považuje nesprávne právne posúdenie veci, ktorým je mylná aplikácia a výklad právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

V prejednávanej veci odporca v odvolaní vidí nesprávne právne posúdenie veci zo strany prvostupňového súdu pri aplikácii ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, spočívajúcich najmä v nesprávnom subsumovaní konania odporcu pod ustanovenie citovaného zákonného ustanovenia.

V súvislosti s rozhodovaním o žalobách na ochranu osobnosti v zmysle ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka je potrebné predovšetkým ustáliť predmet všeobecného osobnostného práva, ktorý je citovanými zákonnými ustanoveniami chránený. Podľa právnej teórie a praxe je ním osobnosť každej fyzickej osoby ako individuality, resp. jednotlivé hodnoty, poprípade prejavy fyzickej osoby, ktoré tvoria celistvosť jej osoby v jej fyzickej a morálnej jednote, s ktorými fyzická osoba ako oprávnený subjekt nakladá v spoločnosti, voči všetkým ostatným subjektom. Za hodnoty osobnosti každej fyzickej osoby ako celku sa považuje život, zdravie fyzickej osoby, telesná integrita a jej nedotknuteľnosť a ďalej osobná sloboda fyzickej osoby a jej meno.

Ďalšou z významných hodnôt osobnosti každej fyzickej osoby ako individuality je občianska česť a ľudská dôstojnosť. Pokiaľ ide o ľudskú dôstojnosť, túto majú všetky fyzické osoby rovnakú a to nezávisle na svojom postavení v spoločnosti. Naproti tomu česť fyzickej osoby je výrazom úcty, uznania a ocenenia, teda vážnosti konkrétnej fyzickej osoby, ktorú požíva pre svoje postoje a chovanie ostatných členov spoločnosti a ktorá ovplyvňuje posudzovanie jej postavenia a uplatnenie v spoločnosti. Neoprávnený zásah do cti a dôstojnosti fyzickej osoby môže teda spočívať buď v skutkových tvrdeniach alebo v kritike, t. j. v hodnotiacich úsudkoch.

Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je jednak skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti a ďalej skutočnosť, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Tieto náležitosti musia byť splnené súčasne. Účastníkom, ktorý je nositeľom povinnosti upustiť od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti alebo odstrániť následky zásahov alebo poskytnúť primerané zadosťučinenie, je vždy tá fyzická alebo právnická osoba, ktorá sa dopustila určitého konania, neoprávnene zasahujúceho do chránených osobnostných práv.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa dospel k záveru, že odporca svojimi výroky verejne prednesenými na osobu navrhovateľa neoprávnene zasiahol do jeho osobnostných práv tým, že bez ukončenia vyšetrovania mal obviniť navrhovateľa zo spáchania trestného činu vydierania, pričom jeho vyjadrenia si čitateľ a poslucháč mohol vysvetľovať tak, že vina navrhovateľa bola súdom preukázaná. Ďalej za zásah do osobností navrhovateľa považoval tvrdenia odporcu, že navrhovateľ bol zakladateľom domény novaky.com, ktorá mala byť zriadená za účelom jeho diskreditácie. Súd prvého stupňa pritom k takémuto záveru dospel bez toho, aby konkretizoval výroky, t.j. uviedol, ktorými presne vymedzenými výroky vyslovenými odporcom (a nie vydavateľom, resp. tlačovou agentúrou) v konkrétnom médiu, vykazujúcom znaky neoprávneného zásahu, malo dôjsť k zásahu, objektívne spôsobilému privodiť navrhovateľovi ujmu na jeho osobnostných právach. Súd prvého stupňa pritom žiadnym spôsobom nerozlišoval, v prípade jednotlivých médií, vyjadrenia, ktoré boli urobené priamo odporcom od vyjadrení, vyslovených autorom článku, resp. redaktorom televízneho spravodajstva a bez tohto rozlíšenia obsah uverejnených článkov resp. relácie v celku označil za také, ktoré je treba považovať za neprípustné v oblasti zásahu do osobnostných práv navrhovateľa. Treba pritom poukázať na to, že súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia poukazuje na to, že pokiaľ niektorý z novinových článkov

obsahuje hodnotiace úsudky poskytovateľa informácie, je potrebné, aby v ňom bol opísaný relevantný skutkový dej takým spôsobom, ktorý umožňuje čitateľovi alebo divákovi urobiť si vlastný hodnotiaci úsudok (pričom inkriminované články obsahujú hodnotiace úsudky odporcu, ktorých skutkový podklad nie je dostatočne vysvetlený), avšak dostatočne si neuvedomuje to, že obsah vydaných článkov odporca nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť a zodpovedá len za výroky, ktoré sám uviedol.

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia cituje časti uverejnených článkov, ktoré v prevažnej časti obsahujú tvrdenia autorov článku a taktiež niektoré tvrdenia, vyslovené priamo odporcom, pričom z odôvodnenia súdu prvého stupňa nie je zrejme, akými úvahami sa pri hodnotení týchto dôkazov riadil, keď z odôvodnenia jeho rozsudku nie je možné zistiť, ktoré konkrétne tvrdenia odporcu mali byť takými, ktoré považoval za neoprávnený zásah odporcu do osobnostných práv navrhovateľa. Závery prvostupňového súdu sú v tomto smere rozporné, nejednoznačné a tým nepreskúmateľné, preto nemožno zistiť, či došlo k naplneniu základného predpokladu práva na ochranu osobnosti, t. j. či došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa práve odporcom a či sa jednalo o taký zásah, ktorý bol objektívne spôsobilý privodiť mu ujmu na právach chránených ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Súd prvého stupňa mal preto v prvom rade najmä dôsledne posúdiť, či konaním odporcu (vyslovením konkrétnych výrokov) mohlo byť zasiahnuté do vymedzených osobnostných práv navrhovateľa. Len v prípade, ak by dospel k jednoznačnému záveru, že sú dané všetky znaky neoprávnenosti zásahu, a to konkrétnymi a presne špecifikovanými výroky, majúcimi charakter skutkových tvrdení alebo hodnotiacich úsudkov odporcu, do vymedzených osobnostných práv navrhovateľa, bolo treba, aby riadne vysvetlil, či a ako neoprávnený zásah spočívajúci v porušení alebo ohrození osobnosti navrhovateľa skutočne vyvolá následok predpokladaný v ustanovení § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Treba pritom poukázať tiež na to, že výrok rozsudku musí byť materiálne vykonateľný, aby mohol byť riadnym podkladom pre výkon rozhodnutia, je preto nutné, aby rušivý skutok alebo jeho následky boli vo výroku rozsudku nezameniteľne popísané, inak by nebolo možné posúdiť totožnosť skutku. Nestačí, aby zásah alebo jeho následky boli individualizované len v odôvodnení rozhodnutia.

Keďže v preskúmvanej veci, v dôsledku skutkovo a právne neodôvodnených záverov nie je možné zistiť, akými konkrétnymi neoprávnenými zásahmi odporcu (keďže články, resp. relácia v jednotlivých médiách sú rôzneho obsahu) došlo k zásahu do osobnostných práv navrhovateľa, preto rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti odvolací súd považoval za nejednoznačný a tým za predčasný a v dôsledku toho za nepreskúmateľný.

Pokiaľ sa jedná o výrok II. napadnutého rozhodnutia, tu súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zabezpečiť na vlastné náklady v lehote 20 dní od právoplatnosti rozhodnutia zverejnenie písomného ospravedlnenia v regionálnom týždenníku noviny MY Hornonitrianske noviny, a to v minimálnej veľkosti formátu 1 tlačenej stránky a v denníku SME, v minimálnej veľkosti formátu 1/8 tlačenej stránky, v znení uvedenom vo výrokovej časti rozsudku v bode I. Odporca vo vzťahu k tejto povinnosti však nemá vecnú pasívnu legitimáciu, teda nemôže byť osobou z hmotného práva povinnou, keďže takúto povinnosť - uverejniť opravný článok v príslušnej tlači, by nemohol splniť pre zásadný nedostatok svojich rozhodovacích a technických podmienok, pretože by si nemohol vynútiť uverejnenie takéhoto ospravedlnenia v súdom stanovenom rozsahu, a preto takéto rozhodnutie je voči nemu nevykonateľné (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, 3Cdo 18/1992, uverejnené pod R 28/1993).

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvého stupňa odstrániť predovšetkým nedostatky návrhu a vyzvať navrhovateľa, aby upresnil petiu návrhu v tom zmysle, že v prípade, pokiaľ žiada od odporcu povinnosť ospravedlniť, uvedie presne text navrhovaného ospravedlnenia, najmä presne konkretizuje, za ktoré konkrétne nepravdivé tvrdenia o osobe navrhovateľa (v danom konkrétnom médiu) sa má odporca ospravedlniť. Následne vykoná podrobné a dôsledné hodnotenie dôkazov v zmysle ustanovenia § 132 O.s.p., pokiaľ ide o vyhodnotenie uverejnených článkov, pričom vyhodnotí, ktoré tvrdenia sú tvrdeniami vydavateľstva, resp. autora článku alebo agentúrneho spravodajstva a ktoré sú tvrdeniami odporcu. Následne vec správne právne posúdi v zmysle ust. § 11 Občianskeho zákonníka, t. j. vyhodnotí, či boli splnené predpoklady pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti, t. j. či zo strany odporcu došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti, vyhodnotí, či tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených

v ustanovení § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom zároveň aj vysvetlí, v ktorých sférach a oblastiach a akým spôsobom sa prejavila ujma spôsobená navrhovateľovi.

V novom rozhodnutí rozhodne znova aj o všetkých trovách účastníkov konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .